

Cartea lui Daniel – Numărul nouăsprezece

Semnificația profetică a cuvântului „ceas” în Cartea lui Daniel

Jeff Pippenger

2023-12-14

Cuvântul „ceas”, care se găsește în Vechiul Testament numai în cartea lui Daniel, este întotdeauna asociat cu un anumit tip de judecată. În capitolul trei, el reprezintă legea duminicală, cu accentul pus asupra steagului reprezentat de Șadrac, Meșac și Abed-Nego.

În capitolul patru, ea reprezintă sosirea avertizării soliei primului înger în 1798. Când este folosită a doua oară în capitolul patru, ea reprezintă deschiderea judecății de cercetare la 22 octombrie 1844. În capitolul patru, cele două întrebări ale cuvântului „ceas” reprezintă istoria soliilor primului și celui de-al doilea înger, din 1798 până în 1844. Acea istorie este istoria celor șapte tunete din Apocalipsa zece. Cele șapte tunete sunt reprezentate prin cele două dați în care cuvântul „ceas” este folosit în capitolul patru și, prin urmare, reprezintă de asemenea istoria celui de-al treilea înger, din 1989 până la legea duminicală care va veni curând.

În capitolul cinci, cuvântul „ceas” reprezintă, de asemenea, legea duminicală, însă accentul acolo este pus asupra sfârșitului celei de-a șasea împărății din profeția biblică, Statele Unite, așa cum este preînchipt de sfârșitul primei împărății din profeția biblică, Babilonul. În capitolul trei, accentul a fost pus asupra steagului în cuptor, dar în capitolul cinci accentul este pus asupra sorții lui Belșatar și asupra judecății sale particulare, deși Daniel ajunge, în cele din urmă, în relatare, preînchipt steagul.

La legea duminicală sunt reprezentate „ceasul” dedicării lui Nebucadnețar și moartea lui Belșatar. „Ceasul” reprezentat ca deschiderea judecății în capitolul patru identifică deschiderea judecății de cercetare la 22 octombrie 1844 și, de asemenea, identifică deschiderea judecății executive la legea duminicală. Fie că este vorba despre deschiderea cărților de judecată în sanctuarul ceresc la 22 octombrie 1844, fie despre începutul judecății lui Dumnezeu aduse asupra acelor care au respins mântuirea, la începutul judecății executive, la legea duminicală, avertizarea pentru oricare dintre aceste judecăți care se apropie este reprezentată în Daniel capitolul patru prin prima folosire a cuvântului „ceas”, iar începutul efectiv al oricăruia dintre cele două tipuri de judecată este reprezentat prin a doua folosire a cuvântului „ceas” în capitolul patru.

Gramaticalni izraz za riječ „čas”, onako kako je Daniel upotrebljava, jeste da je ona „polisemija”. Polisemija je riječ koja ima razna značenja koja se sva mogu svrstati pod isti naslov. Svih pet puta kada Daniel koristi riječ „čas”, ona se odnosi na sud, ali svaki put zahvata različite aspekte ili Božjeg odmazdnog suda, koji se naziva Njegov izvršni sud, ili Božjeg istražnog suda, u kojem On utvrđuje ko će ili neće biti spasen. Bilo da je riječ o istražnom sudu koji je započeo 22. oktobra 1844. godine, ili o izvršnom sudu koji započinje s uskoro dolazećim zakonom o nedjelji, oba suda su po svojoj naravi progresivna. Božji odmazdni, odnosno izvršni sud započinje zakonom o nedjelji i postepeno se pojačava, da bi na kraju dosegao završetak vremena milosti za čovječanstvo

i sedam posljednjih zala.

Capitolul cinci din Daniel folosește cuvântul „ceas” pentru a ilustra judecata executivă a lui Dumnezeu, reprezentată prin moartea lui Belșațar și sfârșitul națiunii pe care o conducea.

În aceeași clipă s-au ivit degetele unei mâini de om și au scris în dreptul sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc; iar împăratul a văzut partea mâinii care scria. Daniel 5:5.

Ko guca urubanza rw'ishyirwa mu bikorwa gutangirira ku itegeko ryo ku Cyumweru, na ryo rikaba rigereranywa no kweza kwa Nebukadinezari ishusho ya zahabu; ariko iryo “saha” ryerekeza cyane ku gukizwa kw'ubwoko bw'Imana mu gihe cy'amakuba giterwa n'itegeko ryo ku Cyumweru. Urubanza rw'ishyirwa mu bikorwa rw'indaya y'i Tiro, ndetse n'urw'Amerika, rutangirira ku itegeko ryo ku Cyumweru, ari ryo “saha” ikora nk'ikimenyetso cy'urubanza mu gitabo cya Daniyeli.

Și am auzit un alt glas din cer, zicând: Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplățiți-i cum v-a răsplătit ea vouă și întoarceți-i îndoit, după faptele ei; în paharul în care a turnat ea, turnați-i îndoit. Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și a trăit în desfătări, pe atât dați-i chin și tânguire; pentru că zice în inima ei: „Sed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi vedea nicidecum tânguire.” De aceea, într-o singură zi vor veni peste ea plăgile ei: moartea, jalea și foametea; și va fi arsă de tot în foc, căci puternic este Domnul Dumnezeu, Cel ce a judecat-o. Și împărații pământului, care au desfrânat și au trăit în desfătări cu ea, o vor plânge și o vor jeli când vor vedea fumul arderii ei, stând departe, de frica chinului ei, și zicând: „Vai! Vai! cetatea cea mare, Babilonul, cetatea cea puternică! Pentru că într-un singur ceas ți-a venit judecata.” Apocalipsa 18:4–10.

Legea duminicală din Statele Unite, care este începutul judecății executive, care este de asemenea progresivă, începe în „ceasul” în care copiii lui Dumnezeu, care sunt încă în Babilon, sunt chemați afară de către steag. Acesta este „ceasul” în care judecata vine asupra „cetății celei mari, Babilonul”. Judecata ei, reprezentată prin cuvântul „ceas”, acoperă perioada în care cealaltă turmă a lui Dumnezeu este chemată afară din Babilon.

Și în ziua aceea va fi o Rădăcină a lui Isai, care va sta ca un steag pentru popoare; neamurile o vor căuta, și locul Lui de odihnă va fi slăvit. Și se va întâmpla în ziua aceea că Domnul Își va întinde mâna din nou, a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său, care va mai rămâne, din Asiria, și din Egipt, și din Patros, și din Cuș, și din Elam, și din Șinear, și din Hamat, și din ostroavele mării. El va înălța un steag pentru neamuri, va aduna pe cei izgoniți ai lui Israel și va strânge laolaltă pe cei risipiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului. Isaia 11:10–12.

Domnul a chemat oameni afară din Babilon în mișcarea primului înger din 1844, iar al doilea înger al acelei istorii trebuie să se repete în zilele de pe urmă, când „Domnul Își va întinde iarăși mâna, a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său”. Rămășița poporului pe care El o cheamă „iarăși” afară nu este steagul, căci steagul este „Rădăcina lui Isai”, care Se ridică drept „steag”, pe

care „neamurile îl vor căuta”. Pentru a doua oară, Dumnezeu va chema neamurile afară din Babilon.

El va face aceasta prin faptul că va aduna mai întâi „surghiuniții lui Israel”, care sunt „risipiții lui Iuda” și care vin „de la cele patru colțuri ale pământului”, atunci când sunt strânși laolaltă la sfârșitul celor trei zile și jumătate în care au zăcut morți pe uliță în capitolul unsprezece din Apocalipsa, care străbate valea lui Ezechiel a oaselor moarte și uscate.

„Ora” în care începe judecata executivă asupra „Babilonului”, acea „cetate puternică”, este aceeași „oră” a „marelui cutremur” din Apocalipsa unsprezece. Judecata executivă a lui Dumnezeu începe în acea „oră”, căci în capitolul unsprezece din Apocalipsa sunt șapte mii care sunt uciși în „ora” cutremurului. Acele șapte mii au fost reprezentate de „cei mai puternici bărbați” ai lui Nebucadnețar, care au murit aruncându-i pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego în cuptorul care fusese încălzit de „șapte ori” mai mult decât în mod obișnuit. În Revoluția Franceză, cele „șapte mii” reprezentau regalitatea Franței, sau pe oamenii ei puternici. Nu numai Belșatar a fost ucis în capitolul cincii, ci și armata lui a fost nimicită. „Ora” legii duminicale începe persecuția reprezentată prin aruncarea poporului lui Dumnezeu în cuptor, dar ea marchează și începutul judecății executive a lui Dumnezeu asupra mării cetăți Babilon.

Este, de asemenea, „ceasul” marelui cutremur din capitolul unsprezece al Apocalipsei, când oasele odinioară moarte, care au fost ucise în uliță de fiara din adânc, sunt ridicate la cer ca un steag. Acolo este, de asemenea, același „ceas” în care răsună a treia Vai, care este totodată și a șaptea trâmbiță. A șaptea trâmbiță este a treia Vai, iar scopul acelei trâmbițe finale de Vai nu este numai să aducă judecată asupra celor care impun închinarea de duminică, ci și să mânia neamurile. A treia Vai, a șaptea trâmbiță și mânia neamurilor sunt toate simboluri care tratează rolul profetic al islamului și toate sunt așezate în „ceasul” marelui cutremur.

Și au auzit un glas puternic din cer, zicându-le: Suieti-vă aici. Și s-au suit la cer într-un nor; iar vrăjmașii lor i-au privit. Și în același ceas s-a făcut un mare cutremur de pământ, și a zecea parte din cetate a căzut, iar în cutremur au fost uciși șapte mii de oameni; și cei rămași s-au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului. Al doilea „vai” a trecut; și, iată, al treilea „vai” vine curând. Și al șaptelea înger a sunat din trâmbiță; și s-au auzit glasuri puternice în cer, zicând: Împărățiile lumii acesteia au ajuns ale Domnului nostru și ale Hristosului Său; și El va împărăți în vecii vecilor. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care ședea înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, au căzut cu fețele la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, zicând: Îți mulțumim, Doamne Dumnezeule Atotputernice, Cel ce ești, Cel ce erai și Cel ce vii; pentru că Ți-ai luat puterea Ta cea mare și ai început să împărățești. Și neamurile s-au mâniat, și a venit mânia Ta, și vremea morților, ca să fie judecați, și ca să răsplătești pe robii Țăi, prorocii, și pe sfinți, și pe cei ce se tem de Numele Țău, mici și mari; și să nimicești pe cei ce nimicesc pământul. Apocalipsa 11:12–18.

Oasele moarte ale lui Ezechiel se înalță „până la cer într-un nor; iar vrăjmașii lor” îi privesc „pe ei” în „ceasul” când muzica lui Nebucadnețar începe să răsună, iar curva Tirului începe să cânte, iar Israelul apostat începe să danseze. Israelul apostat îl reprezintă pe prorocul mincinos, împăratul Nebucadnețar este balaurul, iar curva Tirului este fiara. Dansul este ilustrat de prorocii lui Baal și

de prorocii dumbrăvii în istoria lui Ilie. El a fost ilustrat, de asemenea, prin dansul Salomeei, fiica Irodiadei. Baal este falsa zeitate masculină, iar Astarte reprezintă prorocii dumbrăvii, care țin de o zeitate feminină. Împreună, ei reprezintă combinația dintre biserică (femeia) și stat (bărbatul). Împreună, ei reprezintă prorocul mincinos al Statelor Unite. Salomeea arată că prorocul mincinos este fiica Romei, al cărei chip este combinația dintre biserică și stat în Statele Unite.

প্রভূতকালে কতকগুলি কল্দীয় এগণিয়ে এসে ইহুদদের বন্দিধে অভয়োগ আনলি। তাহারা রাজা নবুখদনসরকে সম্বোধন করিয়া বললি, হে রাজা, আপনি চিরজীবী হোন। হে রাজা, আপনি এক ফরমান জারি করিয়াছেন যে, যে কোনো ব্যক্তি শিঙা, বাঁশা, বীণা, স্যাকবাট, গীতবাদ্য, সানতুর এবং সর্বপ্রকার বাদ্যযন্ত্রের শব্দ শুনবি, সে নত হইয়া সেই স্বর্ণমূর্ত্তির উপাসনা করবি; আর যে কহে নত হইয়া উপাসনা না করবি, তাহাকে জ্বলন্ত অগ্নিকুণ্ডরে মধ্যে নিক্ষেপে করা হইবে। হে রাজা, এমন কতকগুলি ইহুদি আছে, যাহাদিগকে আপনি বাবিল প্রদেশের কার্যের উপর নিযুক্ত করিয়াছেন—শদ্রক, মেশেক, ও অবদেনগো; এই লোকেরো, হে রাজা, আপনাকে গ্রাহ্য করে নাই; ইহারা আপনার দেবতাদের সবা করে না, এবং আপনি যে স্বর্ণমূর্ত্তি স্থাপন করিয়াছেন, তাহার উপাসনাও করে না। দানিয়েলে ৩:৮-১২।

Katika “saa” hiyo, adui za Shadraka, Meshaki na Abednego waliona kwamba walikataa alama ya mnyama, kisha wakamwomba mfalme atekeleze hukumu iliyowekwa. Katika “saa” hiyo, sheria ya Jumapili, ambayo ndiyo kutikiswa kunakomkabili mnyama wa nchi (tetemeko la ardhi), ghadhabu na hasira kuu ya Nebukadneza hudhihirishwa.

Atunci Nebucadnetar, în mânia și furia sa, a poruncit să fie aduși Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Atunci oamenii aceștia au fost aduși înaintea împăratului. Daniel 3:13.

Prigonirea care este dusă împotriva celor doi martori ai lui Dumnezeu (Șadrac, Meșac și Abed-Nego) este dezlănțuită atunci când ei refuză să se plece sau, așa cum identifică Apocalipsa unsprezece, stau în picioare.

Și, după trei zile și jumătate, Duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și au stat pe picioarele lor; și o mare frică a căzut peste cei care i-au văzut. Și au auzit un glas puternic din cer, zicându-le: Suiți-vă aici. Și s-au suit la cer într-un nor; iar vrăjmașii lor i-au privit. Apocalipsa 11:11, 12.

Refuzând să se plece, ei stau în picioare asemenea oștirii celei puternice a lui Ezechiel. Ei stau în picioare atunci când primesc și apoi proclamă solia sigilării, care protestează împotriva formării unirii dintre biserică și stat în Statele Unite, avertizează cu privire la legea duminicală care se apropie curând și identifică faptul că judecata retributivă a lui Dumnezeu este pe punctul de a fi adusă la îndeplinire prin islamul celei de-a treia Vai. Solia Strigătului de la Miezul Noptii este reprezentată de „taina” care i-a fost descoperită lui Daniel în capitolul doi, iar când poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă se așază statornic în acel „adevăr”, ei nu pot și nu vor fi clătinați de cutremurul iminent.

„Lucrarea din Battle Creek este de același fel. Conducătorii din sanatoriu s-au amestecat cu necredincioși, admițându-i, într-o măsură mai mare sau mai mică, în consiliile lor, dar aceasta este ca și cum ar lucra cu ochii închiși. Le lipsește discernământul de a vedea ceea ce se poate

năpusti asupra noastră în orice clipă. Există un spirit de disperare, de război și de vărsare de sânge, iar acel spirit va crește până chiar la încheierea timpului. De îndată ce poporul lui Dumnezeu este sigilat pe frunte—nu vreo pecete sau vreun semn care să poată fi văzut, ci o statornicire în adevăr, atât intelectual, cât și spiritual, astfel încât să nu poată fi clintiți—de îndată ce poporul lui Dumnezeu este sigilat și pregătit pentru cernere, aceasta va veni. De fapt, ea a și început deja. Judecățile lui Dumnezeu sunt acum asupra țării, pentru a ne da avertizare, ca să știm ce vine.” Manuscript Releases, volumul 10, 252.

इ मुहरबन्दी ऐहन एगो चनिह के प्रतनिधित्व करैत अछि जे प्रारम्भ मे मनुष्यमात्र द्वारा देखल नहजिा सकैत अछि, मुदा तत्पश्चात् सभक द्वारा देखल जाइत अछि जखन परमेश्वरक प्रजा मध्यरात्रिकि पुकारक सन्देश केँ ग्रहण करैत अछि, जकर प्रतनिधित्व अध्याय दुइ मे दानयिल पर प्रकट कयल गेल “गुप्त बात” द्वारा कयल गेल अछि, तखन ओ सभ पशु-प्रतमिक “गुप्त बात” केँ ग्रहण कयने होइत अछि, जे पशुक चनिह धरि लैत जाइत अछि, जे परमेश्वरक न्याय आनैत अछि, आ जे इस्लामक माध्यमे पूरा कयल जाइत अछि ई ओहि समय मे घटति होइत अछि जखन “नरिशाक, युद्धक आ रक्तपातक आत्मा” बढ़ि रहल होइत अछि ओ समय आब अछि ई तखन घटति होइत अछि जखन ऐडवेन्टवादक अगुआसभ लाओदकी अनधताक कारण देखए मे असमर्थ रहैत छथि मुहरबन्दीक प्रक्रियाक दौरान, जे मध्यरात्रिकि पुकार पर अन्तमि रूपेँ पूरण होइत अछि, मुहर बुद्धिमिान कुँआरसिभक ललाट पर अंकति कयल जाइत अछि, मुदा ओ अदृश्य रहैत अछि शद्रक, मेशक आ अबेदनगो ओहन लोकसभक प्रतनिधित्व करैत छथि जे नेबूकदनेस्सर संग अपन संवाद द्वारा चतिरति रूप मे सत्य मे दृढतापूर्वक स्थापति भ’ गेल छथि

Nebucadnețar a vorbit și le-a zis: „Este adevărat, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, că nu slujiți dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am ridicat? Acum, dacă sunteți gata ca, în clipa când veți auzi sunetul cornului, al fluierului, al harpei, al sambucei, al psaltirii și al dulcimerului, și al tuturor felurilor de muzică, să cădeți la pământ și să vă închinați chipului pe care l-am făcut, bine; dar, dacă nu vă veți închina, în același ceas veți fi aruncați în mijlocul unui cuptor aprins cu foc; și cine este Dumnezeul acela care vă va izbăvi din mâinile mele?” Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns și i-au zis împăratului: „Nebucadnețar, nu avem nevoie să-ți răspundem în privința aceasta. Iată, Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne izbăvească din cuptorul aprins cu foc și ne va izbăvi din mâna ta, împărate. Dar, chiar dacă nu va face aceasta, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai ridicat.” Daniel 3:14–18.

După aceea, cei trei vrednici vor manifesta sigiliul lui Dumnezeu care poate fi văzut. Numai aceia care mai întâi au înăuntru sigiliul care nu poate fi văzut vor fi implicați în manifestarea sigiliului lui Dumnezeu în vremea când acesta trebuie să fie văzut.

Atunci Nebucadnețar s-a umplut de mânie, iar înfățișarea feței lui s-a schimbat împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego; de aceea a vorbit și a poruncit să încălzească cuptorul de șapte ori mai mult decât se încălzea de obicei. Și a poruncit celor mai puternici oameni care erau în oastea sa să-i lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul aprins cu foc. Atunci acești oameni au fost legați în mantalele lor, în tunicile lor, în acoperămintele lor de pe cap și în celelalte haine ale lor și au fost aruncați în mijlocul cuptorului aprins cu foc. De aceea, fiindcă porunca împăratului era grabnică și cuptorul era nespus de fierbinte, flacăra focului i-a ucis pe acei oameni care i-au ridicat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Iar acești trei oameni, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins cu foc. Atunci

împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat și s-a ridicat în grabă; a vorbit și a zis sfetnicilor săi: „N-am aruncat noi trei oameni legați în mijlocul focului?” Ei au răspuns și au zis împăratului: „Adevărat, împărate.” El a răspuns și a zis: „Iată, văd patru oameni dezlegați, umblând în mijlocul focului, și nu li se întâmplă niciun rău; iar înfățișarea celui de-al patrulea este asemenea Fiului lui Dumnezeu.” Daniel 3:19–25.

Cei doi martori, reprezentați de Șadrac, Meșac și Abed-Nego, sunt apoi înălțați ca un steag, iar atunci sigiliul va fi văzut.

„Lucrarea Duhului Sfânt este aceea de a convinge lumea cu privire la păcat, la neprihănire și la judecată. Lumea nu poate fi avertizată decât văzându-i pe aceia care cred adevărul sfințiți prin adevăr, acționând pe temeiul unor principii înalte și sfinte, arătând, într-un sens înalt și elevat, linia de demarcație dintre cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și cei care le calcă în picioare. Sfințirea prin Duhul evidențiază deosebirea dintre cei care au sigiliul lui Dumnezeu și cei care păzesc o zi de odihnă contrafăcută. Când va veni încercarea, se va arăta limpede care este semnul fiarei. El este păzirea duminicii. Cei care, după ce au auzit adevărul, continuă să privească această zi ca fiind sfântă poartă semnătura omului fărădelegii, care s-a gândit să schimbe vremurile și legea. Bible Training School, 1 decembrie 1903.”

În vremea legii duminicale, Statele Unite se vor îndrepta către Națiunile Unite pentru a-și împlini lucrarea profetică. Ea urmează să înșele lumea prin minunile pe care le săvârșește, așa cum este reprezentat prin dansul Salomeei. Pe când își face dansul amăgirii, desfrânata Tirului își va cânta cântecele, iar orchestra lui Nebucadnețar va cânta muzica. Statele Unite iau conducerea în a silii lumea să accepte cântecul și să se plece înaintea chipului.

Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea două coarne ca ale unui miel, dar vorbea ca un balaur. Ea exercită toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și face ca pământul și cei ce locuiesc pe el să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată. Și săvârșește semne mari, până acolo încât face chiar să se coboare foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor, și îi amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele pe care i s-a dat putere să le facă înaintea fiarei, spunând celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei care avea rana făcută de sabie și a rămas în viață. Și i s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, pentru ca icoana fiarei să și vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. Și face ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără numai cel ce are semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui ei. Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei, căci este număr de om. Și numărul ei este șase sute șaiszeci și șase. Apocalipsa 13:11–18.

Egiptul din zilele de pe urmă reprezintă lumea (atunci guvernată de Organizația Națiunilor Unite), însă a fost rostit un „Vai” (un simbol al islamului) împotriva acelor (Statele Unite) care se întorc spre Egipt pentru ajutor. Când cei trei vrednici sunt aruncați în cuptor și devin steagul pentru lume, cuptorul nu este, în realitate, cuptorul lui Nebucadnețar.

Վայ նրանց, որ օգնւթյան համար իջնում են Եգիպտոս, ապավինում են ձիերին և վստահում են մարտակառքներին, որովհետև շատ են, և հեծյալներին, որովհետև խիստ

գորավոր են, բայց չեն նայում Իսրայելի Մուրբին և չեն փնտրում Տիրոջը: Սակայն Նա ևս իմաստուն է, և կրերի չարիք, և Իր խոսքերը հետ չի վերցնի, այլ պիտի ելնի չարագործների տան դեմ և անօրենություն գործողների օգնականության դեմ: Իսկ եգիպտացիները մարդիկ են, և ոչ թե Աստված, և նրանց ձիերը՝ մարմին, և ոչ թե հոգի: Երբ Տերը մեկնի Իր ձեռքը, թե՛ օգնողը պիտի սայթաքի, թե՛ օգնություն ստացողը պիտի ընկնի, և բոլորը միասին պիտի կորչեն: Որովհետև այսպես է Տերն ինձ ասել. ինչպես առյուծը և երիտասարդ առյուծը մոնչում են իրենց որսի վրա, և երբ հովիվների բազմություն է կանչվում նրա դեմ, նա չի սարսափում նրանց ձայնից և չի խոնարհվում նրանց աղմուկից, այնպես էլ Չորաց Տերը պիտի իջնի պատերազմելու Սիոն լեռան համար և նրա բլրի համար: Ինչպես թռչուններ թռչելով, այնպես էլ Չորաց Տերը պիտի պաշտպանի Երուսաղեմը. պաշտպանելով էլ պիտի ազատի նրան, և անցնելով վրայով՝ պիտի պահպանի նրան: Դարձե՛ք դեպի Նա, Որից Իսրայելի որդիները խորապես ապստամբել են: Որովհետև այն օրը ամեն մարդ պիտի նետի իր արծաթե կուռքերը և իր ոսկե կուռքերը, որ ձեր իսկ ձեռքերն են ձեզ համար շինել իբրև մեղք: Այն ժամանակ ասորին պիտի ընկնի սրով, բայց ոչ թե գորավոր մարդու սրով, և սուրը, ոչ թե աննշան մարդու, պիտի խժոժի նրան. և նա պիտի փախչի սրից, և նրա երիտասարդները պիտի պարտության մատնվեն: Եվ նա պիտի անցնի իր ամբողջ՝ սարսափից, և նրա իշխանները պիտի սարսափեն դրոշակից,— ասում է Տերը, որի կրակը Սիոնում է, և որի հնոցը՝ Երուսաղեմում: Եսայիա 31:1–9:

Ierusalimul este cuptorul spre care va privi lumea și ei vor vedea patru bărbați umblând în el.

Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins cu foc și, luând cuvântul, a zis: „Տօօրաւ, Մեշաւ և Աբեդ-Նեգօ, սլւյյիտօրի աի Ըմնեզեւլի Շելու ՍրեաՆալտ, յեւիտի և յենիտի աիւ!” Ատույի Տօօրաւ, Մեշաւ և Աբեդ-Նեգօ աւ յեւիտ ըմլլօւլ ֆօւլուի. Տի ըրեգօտօրի, ինգրիյիտօրի, շօփետենիլե և Տֆետնիւի իմփարատուի, ադունանդ-սե իմփրեան, աւ յաւտ յե աւեւիտ բարբատի, ասրա տրփրիլօր շարօրա ֆօւլ յու աւսեսե նիւօ յետրե; նիւ յաւար ա Ն ֆիր ը փար ըմ Նալ շալօր յու նու ֆսեսե փարլիտ, հաենե յու նու սե շիմբասերա և նիւ յի միօրս ըմ ֆօւլ յու տրեւսե փետե եի. Ատույի Նեբուաընաւար ա յաւտ շալօրա և նիւ շիւ: „Բենեւանտատ սա ֆիւ Ըմնեզեւլ յու Տօօրաւ, Մեշաւ և Աբեդ-Նեգօ, շարե ա տրիմիս յե ինգրու Տաւ և նիւ յաւ յիւբաւիտ յե սլւյյիտօրի Տաի շարե ս-աւ ինշրեւտ ին Էլ, աւ նեսօտիտ յօրաւա իմփարատուի և նիւ յ-աւ ըաւ տրփրիլե, շար սա նու սլւյեաւա և նիւ սա նե ինշրեւտ նիւնուի ալտ ըմնեզեւ, աֆարա ըմ Ըմնեզեւլ յու.” Ըանիւլ 3:26–28.

Apoi Nebucadnețar a dat o altă poruncă. Acea poruncă simbolizează decretul final din zilele de pe urmă. El emite un decret de moarte, care, în slaba lui încercare de a-L înălța pe Dumnezeu cerului, este în realitate simbolul profetic al decretului de moarte de la sfârșitul lumii. Nebucadnețar, reprezentând un împărat de la sfârșitul lumii, este un simbol al celor zece împărați ai balaurului care curvesc cu desfrânata Romei. Următorul decret din scenariul profetic este decretul de moarte și, chiar dacă Nebucadnețar face o proclamație pentru vremea sa, el reprezintă în realitate ultimul decret al unirii întreite din zilele de pe urmă. Acel decret este decretul de moarte care este pus în aplicare după închiderea timpului de probă, dar nu este niciodată dus la îndeplinire împotriva poporului lui Dumnezeu.

De aceea dau poruncă: orice popor, neam sau limbă care va rosti ceva nepotrivit împotriva Dumnezeului lui Տօօրաւ, Մեշաւ և Աբեդ-Նեգօ va ֆի տաիատ ին բուաւի, յար ասե յու նու յիւ

prefăcute în mormane de gunoi; căci nu este alt Dumnezeu care să poată izbăvi în felul acesta. Atunci împăratul i-a înălțat pe Şadrac, Meşac şi Abed-Nego în dregătorii în ținutul Babilonului. Daniel 3:29, 30.

Аҳоло мо басанда аз се боби аввали Дониёлро дар сабт ҷой додем, то баррасии худро ба бобҳои чорум ва панҷум оғоз намоем, ки онҳоро усули нубуввати «такрор ва тавсеа» ҳукмфармоӣ. Боби чоруми Дониёл соли 1798 ва оғози ҳайвони заминро муайян мекунад, ва боби панҷуми Дониёл қонуни якшанbero ва анҷоми ҳайвони заминро, вақте ки он ҳамчун аждаҳо сухан мегӯяд, муайян мекунад. Ин ду боб бояд «сатр бар сатр» бо се боби аввал якҷо гардонидани шаванд, то бар сохтори паёмҳои се фаришта бино карда шавад. Азбаски чунин аст, мо нахуст бо диққат усули «сатр бар сатр»-ро таъриф хоҳем кард.

Vom continua în articolul următor.

„Белшазар получил много возможностей, чтобы познать и исполнить волю Божью. Он видел, как его дед Навуходоносор был удалён из общества людей. Он видел, как разум, которым гордился надменный монарх, был отнят Тем, Кто даровал его. Он видел, как царь был изгнан из своего царства и стал спутником полевых зверей. Но любовь Белшазара к увеселениям и самопрославлению изгладил уроки, которых он никогда не должен был забывать; и он совершил грехи, подобные тем, которые навлекли явные суды на Навуходоносора. Он расточил возможности, милостиво дарованные ему, пренебрегая тем, чтобы воспользоваться доступными ему средствами для познания истины. „Что мне делать, чтобы спастись?“ — это был вопрос, мимо которого великий, но безрассудный царь прошёл с безразличием». Bible Echo, April 25, 1898.